

MØTEBOK**Saksgang**

Utvalg	Møtedato	Utvalgssak
Hovedutvalg teknisk, miljø og naturforvaltning	05.09.2017	17/58

Arkivsaksnr: 2017/3788

Klassering: 131/&34

Saksbehandler: Linn Aasnes

HØRINGSUTTALE FRA STEINKJER KOMMUNE TIL HØRINGSUTKAST TIL REVIDERT FORVALTNINGSPLAN FOR ROVVILT I REGION 6 MIDT-NORGE

Vedlegg:

- Høringsbrev og høringsutkast til revidert forvaltningsplan for rovvilt i region 6 Midt-Norge:
<https://www.fylkesmannen.no/nb/Nord-Trondelag/Miljo-og-klima/Rovvilt/Rovviltnemda/Offentlig-horing-av-revidert-forvaltningsplan-for-rovvilt-i-region-6-Midt-Norge/>
- Uttale fra Steinkjer kommune til oppstartsmelding (hovedutvalgssak 16/60)

Rådmannens forslag til vedtak:

Steinkjer kommune har følgende uttale til høringsutkast til revidert forvaltningsplan for rovvilt i region Midt-Norge:

Kommunen vil gi Rovviltnemda ros for å ha involvert kommunene til å gi innspill før selve skriveprosessen begynte. Høringsutkastet oppfyller likevel ikke sine målsettinger i forhold til å redusere tap, senke konfliktnivået, sikre aktivt bruk av utmarksbeite og forutsigbarhet i forvaltningen. Vi foreslår derfor følgende endringer i forvaltningsplanen:

- Planen fokuserer i stor grad på de rammer Rovviltnemda har fått i forhold til bestandsmål, nasjonale mål og føringer og belyser i liten eller ingen grad de konsekvenser den har for saueneæringen, reindrifta og sårbare naturområder, herunder verneområder eller utvalgte naturtyper som er avhengig av beiting. Uten dette klarer man ikke å ivareta hensynet til næringsutøvelse, andre samfunnsinteresser og samisk kultur. Forvaltningsplanen belyser dermed ikke misforholdet mellom bestandsmålene og mulighetene for å ivareta beitenæringa og annet naturmangfold. Dette må planene ta opp i seg
- Kunnskapsgrunnlag:
 - i. Vurderingene som ligger til grunn for fastsettelse av forvaltningsområde må formidles ytterligere. Det er ikke tilstrekkelig å si at man har tatt utgangspunkt i yngleområde og nødvendig leveområde, uten å utdype dette ytterligere.
 - ii. Planen må visualisere forekomster av de mest sårbare naturtypene som er avhengig av beiting, herunder verneområder, utvalgte naturtype
- Sammenstilling av kunnskapsgrunnlaget:
 - i. Planen må visualisere potensielle konfliktområder: kalvingsområde for rein, viktige beiteområder for sau og sårbare naturtyper som er avhengig av beiting må visualiseres sammen med forvaltningsområder, slik at graden av konflikt kan beskrives tydeligere
 - ii. Kart over kommunene må merkes med navn.

- Vurdering av samlede virkninger må gjennomføres og konklusjon for fastsettelse av forvaltningsområder, buffersoner og prioriterte beiteområder ut fra det sammenstilte kunnskapsgrunnlaget må formidles klarere.
- Byrdefordeling: Dersom det er slik at Trøndelag, og da spesielt de nordligste kommunene i Innherredsområdet, skal bære noe av den største belastningen knyttet til rovvilt i region 6 og i landsammenheng, bør dette formidles tydelig i forvaltningsplanen. En viss byrdefordeling er nødvendig for ikke å belaste enkelte områder for hardt. Hovedtyngden må likevel ligge i en klar håndheving av en godt begrunnet soneforvaltning. De nordligste kommunene i Trøndelag er hardt belastet av tap fra rovvilt. Kommunen mener derfor det er feil at man ikke viderefører en fordeling innad i Trøndelag. I verste fall vil dette ramme enkelte kommuner hardt.
- Gjennomføring av skadefelling: Kommunen er enig i at regelverket som regulerer hvordan man gjennomfører skadefelling, ligger utenom Rovviltnemdas forvaltningsmyndighet. Rovviltnemda som en offentlig myndighet innen rovviltforvaltning har likevel et ansvar for å formidle hvordan virkemidlet virker til forvaltningsmyndigheter som nettopp regulerer muligheten for å gjennomføre virkemidlet. Planen må inneholde føringer i forhold til dette.
- Randsoneforvaltning: Kommunen ønsker ikke bruken av randsoner. Kommunen oppfatter planen slik at virkemidlene som er beskrevet for randsonen er de samme som for forvaltningsområdene. Randsonene er ikke inntegnet eller beskrevet i planen. Dette skaper en uklar soneforvaltning som gir uforutsigbarhet i forvaltningen og ikke skaper tillit i beitenæringen. Beitenæringen er på grunn av store investeringskostnader avhengig av å vite forutsetningene for driften for å tørre å investere.
- Kommunen ser på det som positivt å videreføre egne retningslinjer for forvaltning av rovdyr i kalvingsområdene når nesten alle kalvingsområdene blir lagt i forvaltningsområder for en eller to rovviltarter. Kommunen vil for øvrig bemerke at Stortingsforliket vedrørende norsk rovviltpolitikk slår fast i punkt 2.2.19 at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensiale i kalvingsområde for tamrein.

Behandling i Hovedutvalg teknisk, miljø og naturforvaltning - 05.09.2017:

Lillian Hatling (Sp) fremmet følgende tilleggsforslag fra Sp og H til tillegg i linje 3, etter "forutsigbarhet i forvaltningen.":

Rovviltproblemene i deler av dagens Nord-Trøndelag nå er så belastende at hele beitebruken står i fare. Steinkjer kommune mener at bestandsmålet for bjørn er for høyt. Målet om 3 årlige ynglinger tilsier ifølge forvaltningsplanen at det må være tilnærmet 48 individer i forvaltningsområdet. Dette vil ødelegge eksistensgrunnlaget for beitenæringa og den sørsamiske kulturen og næringsutøvelsen. "

Deretter: "Steinkjer kommune foreslår følgende endringer i forvaltningsplanen" (stryk ordet "derfor")

Tanja N Røyland (MDG) foreslo følgende alternative forslag:

Steinkjer Kommune tar høringsutkast til revidert forvaltningsplan for rovvilt i region 6 Midt-Norge til etterretning. Det later til å være god balanse mellom ulike interesser i planen.

Votering:

Ved alternativ votering mellom rådmannens forslag og forslaget fremmet av Røyland fikk rådmannens forslag 9 stemmer (5Sp, 1H, 2Ap, 1SV) og ble vedtatt mot 1 stemme avgitt for Røylands forslag.

Forslaget fremmet av Hatling på vegne av Sp og H fikk 6 stemmer (5Sp, 1H) og ble vedtatt

Vedtak i Hovedutvalg teknisk, miljø og naturforvaltning - 05.09.2017:

Steinkjer kommune har følgende uttale til høringsutkast til revidert forvaltningsplan for rovvilt i region Midt-Norge:

Kommunen vil gi Rovviltnemda ros for å ha involvert kommunene til å gi innspill før selve skriveprosessen begynte. Høringsutkastet oppfyller likevel ikke sine målsettinger i forhold til å

redusere tap, senke konfliktnivået, sikre aktivt bruk av utmarksbeite og forutsigbarhet i forvaltningen. Rovviltproblemene i deler av dagens Nord-Trøndelag nå er så belastende at hele beitebruken står i fare. Steinkjer kommune mener at bestandsmålet for bjørn er for høyt. Målet om 3 årlige ynglinger tilsier ifølge forvaltningsplanen at det må være tilnærmet 48 individer i forvaltningsområdet. Dette vil ødelegge eksistensgrunnlaget for beitenæringa og den sørsamiske kulturen og næringsutøvelsen. Steinkjer kommune foreslår følgende endringer i forvaltningsplanen:

- Planen fokuserer i stor grad på de rammer Rovviltnemda har fått i forhold til bestandsmål, nasjonale mål og føringer og belyser i liten eller ingen grad de konsekvenser den har for sauenæringen, reindrifta og sårbare naturområder, herunder verneområder eller utvalgte naturtyper som er avhengig av beiting. Uten dette klarer man ikke å ivareta hensynet til næringsutøvelse, andre samfunnsinteresser og samisk kultur. Forvaltningsplanen belyser dermed ikke misforholdet mellom bestandsmålene og mulighetene for å ivareta beitenæringa og annet naturmangfold. Dette må planene ta opp i seg
- Kunnskapsgrunnlag:
 - i. Vurderingene som ligger til grunn for fastsettelse av forvaltningsområde må formidles ytterligere. Det er ikke tilstrekkelig å si at man har tatt utgangspunkt i yngleområde og nødvendig leveområde, uten å utdype dette ytterligere.
 - ii. Planen må visualisere forekomster av de mest sårbare naturtypene som er avhengig av beiting, herunder verneområder, utvalgte naturtyper
- Sammenstilling av kunnskapsgrunnlaget:
 - i. Planen må visualisere potensielle konfliktområder: kalvingsområde for rein, viktige beiteområder for sau og sårbare naturtyper som er avhengig av beiting må visualiseres sammen med forvaltningsområder, slik at graden av konflikt kan beskrives tydeligere
 - ii. Kart over kommunene må merkes med navn.
- Vurdering av samlede virkninger må gjennomføres og konklusjon for fastsettelse av forvaltningsområder, buffersoner og prioriterte beiteområder ut fra det sammenstilte kunnskapsgrunnlaget må formidles klarere.
- Byrdefordeling: Dersom det er slik at Trøndelag, og da spesielt de nordligste kommunene i Innherredsområdet, skal bære noe av den største belastningen knyttet til rovvilt i region 6 og i landssammenheng, bør dette formidles tydelig i forvaltningsplanen. En viss byrdefordeling er nødvendig for ikke å belaste enkelte områder for hardt. Hovedtyngden må likevel ligge i en klar håndheving av en godt begrunnet soneforvaltning. De nordligste kommunene i Trøndelag er hardt belastet av tap fra rovvilt. Kommunen mener derfor det er feil at man ikke viderefører en fordeling innad i Trøndelag. I verste fall vil dette ramme enkelte kommuner hardt.
- Gjennomføring av skadefelling: Kommunen er enig i at regelverket som regulerer hvordan man gjennomfører skadefelling, ligger utenom Rovviltnemdas forvaltningsmyndighet. Rovviltnemda som en offentlig myndighet innen rovviltforvaltning har likevel et ansvar for å formidle hvordan virkemidlet virker til forvaltningsmyndigheter som nettopp regulerer muligheten for å gjennomføre virkemidlet. Planen må inneholde føringer i forhold til dette.
- Randsoneforvaltning: Kommunen ønsker ikke bruken av randsoner. Kommunen oppfatter planen slik at virkemidlene som er beskrevet for randsonen er de samme som for forvaltningsområdene. Randsonene er ikke inntegnet eller beskrevet i planen. Dette skaper en uklar soneforvaltning som gir uforutsigbarhet i forvaltningen og ikke skaper tillit i beitenæringen. Beitenæringen er på grunn av store investeringskostnader avhengig av å vite forutsetningene for driften for å tørre å investere.
- Kommunen ser på det som positivt å videreføre egne retningslinjer for forvaltning av rovdyr i kalvingsområdene når nesten alle kalvingsområdene blir lagt i forvaltningsområder for en eller to rovviltarter. Kommunen vil for øvrig bemerke at Stortingsforliket vedrørende norsk rovviltpolitikk slår fast i punkt 2.2.19 at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensiale i kalvingsområde for tamrein.

Saksopplysninger:

Forvaltningsplanen for rovvilt i region 6 Midt-Norge revideres annen hvert år. Høringsfristen for pågående revisjon er 22.09.17. Steinkjer kommune har deltatt med hovedutvalgsleder og saksbehandler på innspills møte på Stiklestad 03.10.16. hvor kommuner, organisasjoner og lag var invitert for åpen diskusjon knyttet til innspill til revidering av forvaltningsplanen før skriveprosessen til høringsutkastet startet. I tillegg har Steinkjer Kommune gitt innspill til oppstarts melding til forvaltningsplanen gjennom vedlagte hovedutvalgssak 16/60, 01.11.16.

Videre framdrift i revidering av forvaltningsplanen innebærer at planforslag oversendes Miljødirektoratet til faglig uttalelse i oktober 2017. Deretter fatter Rovviltnemda vedtak om godkjenning av forvaltningsplanen i desember 2017. Forvaltningsplanen vil være gjeldende fra og med 01.01.18. Link til dagens gjeldende plan, høringsutkast til revidert forvaltningsplan samt kommunen skriftlige innspill til oppstarts melding er vedlagt.

Bestandsmålene for region 6 (Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag samt Møre og Romsdal) er satt i § 4 f) i Forskrift om forvaltning av rovvilt (Rovviltforskriften): 12 ynglinger av gaupe, 10 ynglinger av jerv og 3 ynglinger av bjørn. Fordelingen av disse ynglingene settes av Rovviltnemda i forvaltningsplanen. Det fylkesvise bestandsmålet fordeles som følgende:

- Jerv: Trøndelag 7 stk. Det er ikke lenger geografisk differensiering innen Trøndelag. Tidligere var Nord-Trøndelag delt i 2 ynglinger nord for Imsdalsvassdraget i Snåsa og 2 stk sør for Imsdalsvassdraget. Møre og Romsdal har mål om 3 stk ynglinger. 7 ynglinger tilsvarer ca 62-64 individer.
- Gaupe: Ingen geografisk fordeling av det regionale bestandsmålet. Tidligere bestandsmål: Nord-Trøndelag 6 stk, Sør-Trøndelag 4 stk, Møre og Romsdal 2 stk. 12 ynglinger av gaupe tilsvarer 72-75 individer. Kvotefri jakt på gaupe i Røros og Oppdal kommune samt på Fosenhalvøya og kvotefri jakt i de delene av Møre og Romsdal som ikke inngår i forvaltningsområdet, videreføres.
- Bjørn: 3 årlige ynglinger i Røyrvik, Lierne, sørlige deler av Namskogan, østlige deler av Grong og nordlige del av Snåsa. Tilsvarer ca 48 individ. 2016 ble 29 individer registrert. Dette betyr at bestandsmålet innebærer omtrentlig doubling av antall bjørn.

Forvaltningsplanens målsetting er (jf. St meld nr. 15 og Inst. S nr. 174 (3003-2004), Forskrift om forvaltning av 18.mars 2005):

- Sikring av rovviltartenes overlevelse gjennom oppfylling av Stortingets bestandsmål
- Lavere konfliktnivå og å sikre næringsdrift gjennom målrettede virkemidler, herunder redusere tap forvoldt av fredet rovdyr og sikre aktivt bruk av utmarksbeite
- Forutsigbarhet

Rovviltforliket og nasjonale føringer sier at det skal være tydelig soneforvaltning for alle rovdyrartene. I høringsutkastet til revidert forvaltningsplan for region 6 er forvaltningsområder for bjørn, jerv og gaupe fastsatt. Det er tatt utgangspunkt i yngleområdet for arten. Deretter er det i henhold til de nasjonale føringene utvidet område slik at det er realistisk at regionens bestandsmål kan oppnås innenfor forvaltningsområdene.

Alle områder som ligger utenfor forvaltningsområdene regnes som prioriterte beiteområder for sau og rein. I tillegg benyttes begrepet "randsoner" i forvaltningsplanen. Randsonene beskrives som områder som ligger inntil forvaltningsområder, uten at avgrensning av disse defineres nærmere. Forvaltningsområdene og randsoner behandles på en måte likt, dvs. at her prioriteres målrettede forebyggende tiltaksmidler som man gjør i forbindelse med sau, for eksempel strømgjerde, radiobjeller, tidlig nedsanking etc. Dette gjelder først og fremst for tap av sau forårsaket av bjørn og jerv.

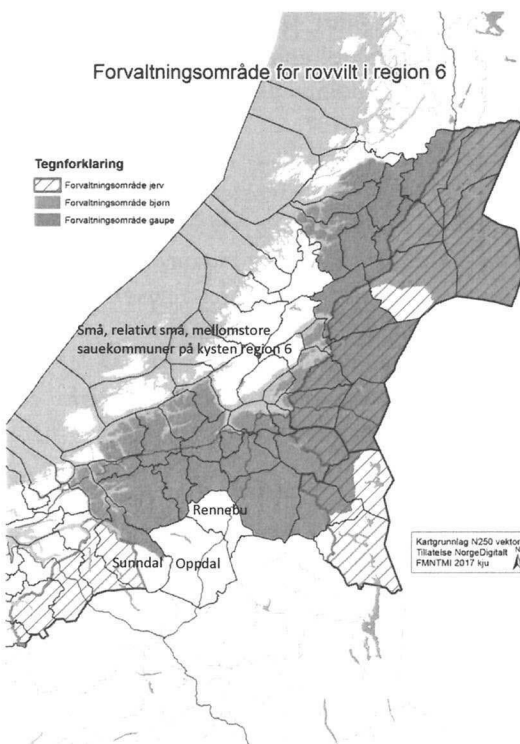
I prioriterte beiteområder skal beitedyr prioriteres foran bjørn, jerv og gaupe. Terskelen for å gi skadefellingstillatelse vil derfor være vesentlig lavere i prioriterte beiteområder enn i forvaltningsområder og randsoner. Når regionens bestandsmål for henholdsvis bjørn, jerv eller gaupe er tilnærmet oppnådd, vil terskelen for å gi fellingstillatelse innenfor forvaltningsområdet og randsonene bli lavere.

Stortingsforliket fra 2011 vedrørende norsk rovviltpolitikk slår fast at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensiale i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområder for tamrein. I region 6 ligger nesten alle kalvingsområder for rein innenfor forvaltningsområde til 1 eller 2 av rovviltartene. I slike områder anses det ikke som hensiktsmessig eller praktisk gjennomførbart å skille ut kalvingsområder som prioriterte beiteområder. Kalvingstida er en svært sårbar periode for rovdyrskade. Planen viderefører derfor egne retningslinjer for forvaltningen av rovdyr i kalvingsområder, slik at terskelen er lavere for å ta ut rovdyr i disse områdene. Dette er sammenhengende med rovviltforlikets punkt 2.2.8 om å sikre situasjonen for sørsamisk tamreindrift som er presset på grunn av tap på grunn av rovdyr. Retningslinjer for forvaltning av rovdyr innenfor kalvingsområdene for rein er fastsatt slik i rovviltforliket:

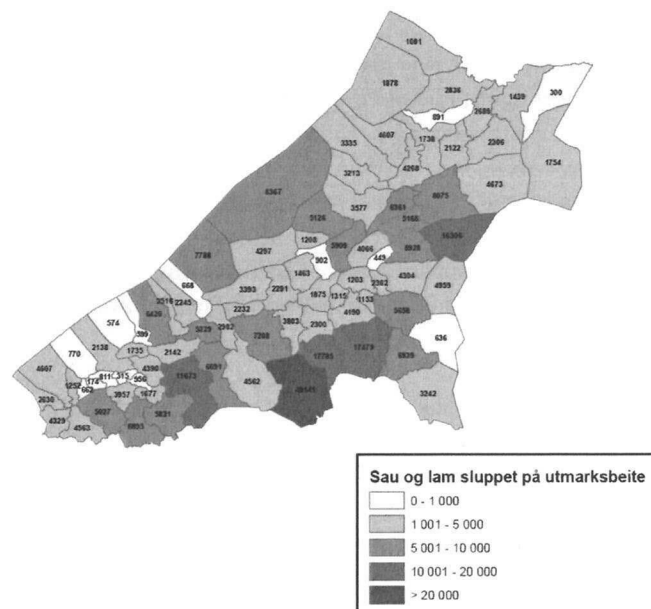
- I definerte forvaltningsområder
 - Prioriteres i forbindelse med ekstraordinære uttak, fortrinnsvis før kalvingsperioden
 - Lavere terskel for skadefellingstillatelser før 15. juni
 - Prioriteres i forhold til tildeling av FKT-midler
 - Reinbeitedistriktets samlede belastning skal vektlegges
- Utenfor forvaltningsområder
 - Lavere terskel for skadefellingstillatelser
- Uttak av rovvilt i kalvingsområdene
 - For å sikre mest mulig ro under kalvingsperioden bør forebyggende uttak av rovvilt gjøres før kalvingsperioden

Endringer foreslått i forvaltningsplanforslaget:

- De største kommunene for slipp av sau og lam, Opdal og Rennebu samt deler av Sunndalsøra, er tatt vekk fra forvaltningsområdene og satt som prioritert beiteområde.
- Forollhogna i Sør-Trøndelag, Øvre Sunndal i Møre og Romsdal tas ut av forvaltningsområdet for jerv.
- I tillegg er en del små, relativt små og mellomstore kystkommuner når det gjelder sau og lam sluppet på utmarksbeite i 2016, satt som prioritert beiteområde.

Sau og lam sluppet på utmarksbeite i 2016
Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag

I Steinkjer er hele kommunen yngleområde for gaupe og 2/3 av kommunen er yngleområde for jerv. I tillegg ligger Binde-Øyingen-Roktdalen i Stod- dvs. grenseområdet mot Snåsa på Stodsida, i en slags randsone for yngleområde for bjørn. Området Binde-Valøy-Branheia-Roktdalen er også et område hvor det er tap av sau og rein i forhold til gaupe, jerv og bjørn. Tap i forhold til kongeørn er også registrert i dette området. Det er dette området som utløser flest fellingstillatelser i forhold til bjørn, gjerne i sammenheng med Snåsa. Andre utsatte områder for sau og rein i forhold til gaupe, jerv og bjørn er Skjækraområdet. I tillegg er Sparbuområdet noe utsatt for gaupe i forhold til lam. Det sistnevnte varierer noe fra år til år. I området mellom Fjellvegen i Dalbygda og Bangsjøan, som ligger vest for E6 langs Snåsavatnet, har belastningen av rovvilt vært så stor at det ikke lenger er sau på utmarksbeite.

Eksisterende forvaltningsplan bidrar til at Kvamsfjella, som er spesielt rike beiteområder, er i ferd med å gro igjen. Kvamsfjella har i tillegg et sammenhengende område med slåtteområde, inkludert et verneområde, som er avhengig av beiting og slått. Dette er en utvalgt naturtype som er som har nasjonal verdi.

I Steinkjer kommune er det Skjækerfjell reinbeitedistrikt som har kalvingsområder i kommunen. Alle kalvingsområdene til Skjækerfjell reinbeitedistrikt, både de som ligger i Snåsa, de som ligger i Verdal og i Steinkjer ligger i yngleområde for gaupe og jerv. I Snåsa ligger disse også i tillegg i yngleområde for bjørn.

Saksvurderinger:

Kommunen ser positivt på at Rovviltnemda har involvert kommunene til å gi innspill før selve skriveprosessen startet. Det er også positivt at soneinndelingen er gjennomgått slik at eventuell ny kunnskap gjennomgås. Dette ble også påpekt i kommunens innspill til oppstartsmeldingen i hovedutvalgssak 16/60. Kommunen ga også innspill på nødvendigheten av at planen måtte oppfylle kravene i §§ 8-12 i naturmangfoldloven i forhold til å vise de viktigste beiteområdene for sau og rein/kalvingsområdene/sårbare naturtypene som er avhengig av beiting, og verneområder og utvalgte naturtyper. Det er også påpekt at det er viktig at forvaltningsplanen beskriver hvordan dette sammenfaller med viktige områder for rovviltet, viser prioriteringer og beslutninger og samlede virkninger av sonefastsetting og fordeling av ynglinger. Dette er nødvendig for å vise hvordan man ivaretar beitenæringa på en bærekraftig måte, hvordan faglige avveieringer har blitt gjort, for å skape forutsigbarhet i forvaltningen og for at beitenæringen skal ha tillit til forvaltningen. Beitenæringen er avhengig av langsiktig forutsigbarhet dersom den enkelte bonde skal tørre å investere store beløp i det å utvikle sitt gårdsbruk.

Høringsutkastet er et stort og gjennomarbeidet dokument. Kommunen mener likevel at utkastet ikke oppfyller sine egne målsettinger i forhold at planen skulle bidra til å redusere tap, senke konfliktnivået, sikre aktivt bruk av utmarksbeite og forutsigbarhet i forvaltningen. Dette begrunnes ut fra flere forhold: Planen fokuserer i sin utarbeidelse av soner i stor grad på de rammer Rovviltnemda har fått i forhold til bestandsmål og belyser i liten eller ingen grad de konsekvenser den har for sauenæringen, reindrifta og sårbare naturområder, herunder verneområder eller utvalgte naturtyper som er avhengig av beiting. Uten dette klarer man ikke å ivareta hensynet til næringsutøvelse, andre samfunnsinteresser og samisk kultur. Rapporten belyser dermed ikke misforholdet mellom bestandsmålene og mulighetene for å ivareta beitenæringa og annet naturmangfold.

Rapporten belyser heller ikke de muligheter statlig forvaltning har til å effektivisere skadefelling og lisensfelling. Dette er spesielt aktuelt i forhold til bjørn og jerv. Skadefelling av disse artene innebærer bruk av helikopter og snøskuter i skadefellingssituasjoner, samordning av ressurser mellom kommuner og Statens naturoppsyn, utvikling av felles "hundepool" med statens naturoppsyn, åpne muligheten for at hunder løs på drevet halsende kan benyttes, legge til rette regelverket for trening gjennom slipp og sporing, og oppfølging av hunder som nyttes, samt lisensfelling og bruk av snøskuter til tilsyn av jervebåser. Det er riktig at regelverket som i mange tilfeller regulerer hvordan man gjennomfører en effektiv skadefelling, ligger utenom Rovviltnemdas forvaltningsmyndighet. Rovviltnemda som en offentlig myndighet innen rovviltforvaltning har likevel et ansvar for å formidle hvordan virkemidlet virker til forvaltningsmyndigheter som regulerer muligheten for å gjennomføre virkemidlet. Planen inneholder ingen føringer eller meninger i forhold til dette, og gjennom sammendraget av tidlige innspill til planen, fraskriver Rovviltnemda seg ansvaret for å formidle mangler i denne sammenheng. For en effektiv måloppnåelse er det ikke tilstrekkelig at planen peker på at

kommunene selv er ansvarlige for å effektivisere sine fellingslag, samarbeide med andre og at de kan søke på midler fra fylkesmannen for litt trening og litt utdanning av fellingsledere. Ut fra dette vil det være formålstjenlig med følgende endringer i forvaltningsplanen:

- Kunnskapsgrunnlag:
 - i. Vurderingene som ligger til grunn for fastsettelse av forvaltningsområde bør formidles ytterligere. Det er ikke tilstrekkelig for å oppnå lavere konfliktnivå å si at man har tatt utgangspunkt i yngleområde og nødvendig leveområde uten å utdype dette ytterligere.
 - ii. Planen må visualisere forekomster av de mest sårbare naturtypene som er avhengig av beiting, herunder verneområder og utvalgte naturtype, jf § 8 i Naturmangfoldloven
- Sammenstilling av kunnskapsgrunnlaget:
 - i. Visualisering av konflikt: kalvingsområde for rein, viktige beiteområder for sau og sårbare naturtyper som er avhengig av beiting må visualiseres sammen med forvaltningsområder, slik at graden av konflikt kan beskrives tydeligere, jf § 8 i Naturmangfoldloven
 - ii. Kart over kommunene må merkes med navn.
- Vurdering av samlede virkninger gjennomføres og konklusjon for fastsettelse av forvaltningsområder, buffersoner og prioriterte beiteområder ut fra det sammenstilte kunnskapsgrunnlaget, må formidles klarere.
- Det må beskrives hvordan Rovviltnemda som en offentlig myndighet innen rovviltforvaltning vil formidle hvordan virkemidlet virker til forvaltningsmyndigheter som regulerer muligheten for å effektivisere skadefelling og lisensfelling.
- Dersom det er slik at Trøndelag, og da spesielt de nordligste kommunene, er tenkt å bære noe av den største belastning knyttet til rovvilt i region 6 og i landssammenheng, bør dette formidles tydelig i forvaltningsplanen. Etter vår oppfatning er rovviltproblemene nå så belastende for beitebrukerne i Steinkjer og resten av kommunene i Innherredsregionen at hele beitebruken står i fare. I Steinkjer er det slik at rike og viktige beiteområder i Kvamsfjella, med store innslag av utvalgte naturtyper med nasjonal verdi som er avhengig av å bli slått og beitet, nyttes ikke på grunn av rovviltsituasjonen. Nesten alle kalvingsområdene for rein i Trøndelag ligger i en eller to forvaltningsområder for rovvilt.
- Kommunen oppfatter planen slik at virkemidlene som er beskrevet for randsonen er de samme som for forvaltningsområdene. Randsonene er ikke inntegnet eller beskrevet i planen. Dette er uheldig dersom man ønsker å skape en klar soneforvaltning som gi forutsigbarhet i forvaltningen og skape tillit i beitenæringen.
- En viss byrdefordeling er nødvendig for ikke å belaste enkelte områder for hardt. Hovedtyngden må likevel ligge i en klar håndheving av en godt begrunnet soneforvaltning. Enkelte områder i nordlige deler av Trøndelag er hardt belastet av tap fra rovvilt, og det kan derfor synes feil at man ikke viderefører en fordeling innad i Trøndelag.
- Det er positivt at det videreføres egne retningslinjer for forvaltning av rovvilt i kalvingsområdene, når nesten alle kalvingsområdene ligger i forvaltningsområder for en eller to rovviltarter, jf rovviltforlikets punkt 2.2.8 om å sikre situasjonen for sørsamisk tamreindrift. Det må for øvrig bemerke at Stortingsforliket vedrørende norsk rovviltpolitikk slår fast i punkt 2.2.19 at det ikke skal være rovvilt som representerer et skadepotensiale i kalvingsområde for tamrein.

